

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2953/2022
31.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ... и мал. ББ из ..., чији је колизијски старатељ ВВ, запослена у Центру за социјални рад у Београду, Одељење у ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Вукосављевић, адвокат из ..., ради оспоравања очинства, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 152/21 од 21.10.2021. године, у седници одржаној 31.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог.

УКИДАЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж2 152/21 од 21.10.2021. године и пресуда Вишег суда у Београду П2 53/2020 од 24.12.2020. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П2 53/2020 од 24.12.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле АА из ... и малолетне ББ из ..., па је утврђено да тужени ГГ ЈМБГ ... из ..., није биолошки отац малолетне тужиле ББ, рођене ...2007. године, уписане МКР за матично подручје Савски венац под бројем .. за 2007. годину, што је тужени дужан да призна и трпи да се на основу те пресуде у матичне књиге рођених за матично подручје Савски венац под бројем .. за 2007. годину брише као отац малолетне тужене ББ, све у року од 15 дана по пријему писменог отправака пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиле АА на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 204.150,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 152/21 од 21.10.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Вишег суда у Београду П2 53/2020 од 24.12.2020. године.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља АА и тужени ГГ били су у браку од ...2003. године. Брак је разведен пресудом Првог основног суда у Београду дана ...2013. године. За време трајања брака рођена је малолетна ББ, дана ...2007. године, а тужени је уписан као њен отац, тј. као отац детета рођеног у браку у изводу из матичне књиге рођених. У току поступка извршено је вештачење од стране Медицинског факултета у Београду – ДНК анализа и утврђено да ГГ није природни биолошки отац малолетне ББ.

При овако утврђеном чињеничном стању, нижестепени судови су применом чланова 56. став 1, 252. и 256. став 4. Породичног закона усвојили тужбени захтев тужиља и утврдили да тужени није биолошки отац малолетне ББ јер то произилази из налаза и мишљења судског вештака генетичара, а на предметни налаз ниједна од странака није имала примедби. Малолетну ББ у току поступка је заступао колизиони старалац ВВ, запослена у Градском центру за социјални рад у Београду, Одељење у ... . Нижестепени судови су ценили и чињеницу да је тужени у току поступка истакао приговор непотпуне пасивне легитимације јер није означен потенцијални отац детета, али је оцењено да је тај приговор неоснован. Ово због разлога што тужиља нема сазнање о претпостављеном оцу малолетног детета. Стога није у тужби ни могла да значи особу која је биолошки отац малолетне ББ. Чињеница да та особа није у тужби означена нити се током поступка придружила тужиљама, не спречава мајку, односно дете да оспоравају очинство детета уписаном лицу у матичну књигу рођених, уколико постоје оправдани разлози. У овом случају постоји оправдан разлог јер је на основу вештачења и мишљења судског вештака генетичара утврђено да тужени није природни отац малолетне ББ.

По оцени Врховног касационог суда, у овој правној ствари изведеним доказима јесте утврђено правилно чињенично стање у погледу околности да ли је тужени биолошки отац детета или не. Међутим, према члану 256. став 4. Породичног закона прописано је да странке у спору ради оспоравања очинства јесу: дете, мајка, мушкарац који се по овом закону сматра оцем и мушкарац који тврди да је отац детета (нужни и јединствени супарничари). Према ставу 7. цитираног члана прописано је да ако тужилац у року који суд одреди не прошири тужбу на сва лица која морају бити странке у поступку или се та лица не придруже тужби као тужиоци, сматраће се да је тужба повучена, ако тужба буде враћена суду без исправке, суд ће је одбацити. Ради се о императивним нормама које су садржане у Породичном закону. Из цитираних норми произилази да је претпостављени отац детета јединствени и нужни супарничар са оцем који се по Породичном закону

сматра оцем малолетног детета. Поступак оспоравања и утврђивања очинства и материнства води се у интересу малолетног детета. Ако је дете рођено у браку сматра се да је отац детета лице са којим је њихова мајка била у браку. У овом случају мајка малолетне ББ није означила ко би могао да буде претпостављени отац детета што није у интересу малолетног детета, а како Породични закон преферира заштиту малолетне деце, то се без означавања могућег оца малолетне ББ, није могла донети одлука без обзира на изведене доказе. У овом случају суд је морао да поступи у смислу цитираних прописа, што није учињено ни од стране нижестепеног ни од стране другостепеног суда.

Како је у овом случају материјално право погрешно примењено (а ради се о императивним нормама Породичног закона), а које су норме очигледно установљене у интересу малолетног детета, то је исходovalo неопходност укидања нижестепених пресуда.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити у смислу одредбе члана 256. став 7. Породичног закона и у зависности од поступања, на основу изведених доказа донеће закониту одлуку.

На основу члана 416. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић